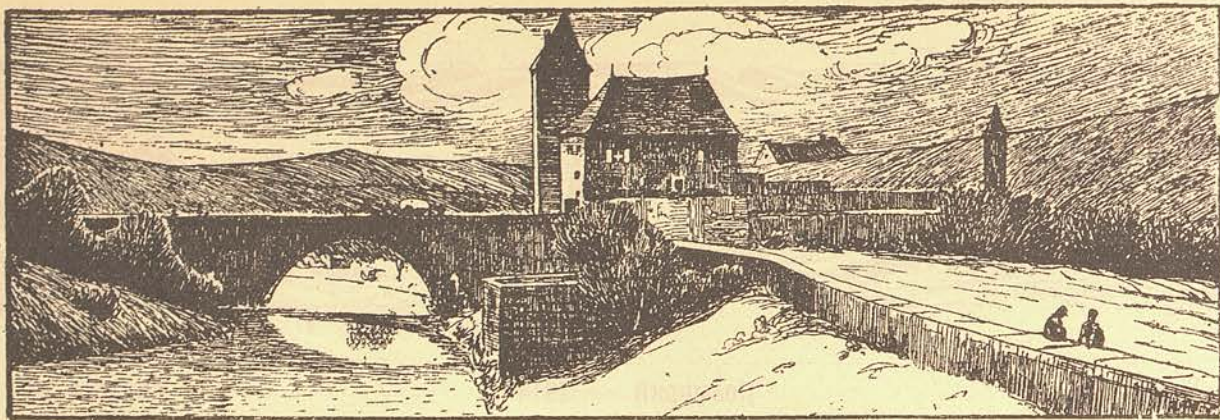

СЛЪПАТА МАЙСТОРКА — ИСКУСНИЦА.

(Разказъ отъ Чарлзъ-Дикенсъ — за дѣца и юноши).

Калебъ Плумеръ и неговата слѣпа дъщеря живѣха сами въ една пропукана кжщурка, малка, като лѣшничева черупка. Тѣ изработ-
ваха дребни игралки, и кжщичката имъ, която едно чукче би могло да я направи на кжсчета

и която човѣкъ би могълъ да я отвлѣче съ една количка, бѣше прилѣпнала като гжба до заведението на господа Груфъ и Таклетонъ — търговци на дѣтски игралки, при които тѣ работѣха — послѣдния отъ които прѣдставляваше самъ Груфъ и Таклетонъ едноврѣменно.

Азъ казахъ, прочее, че Калебъ и слѣпата му дъщеря живѣха тукъ. Азъ бихъ рекълъ това по-скоро за Калебъ само, защото неговата дъщеря живѣеше въ единъ вълшебенъ дворецъ, който татковата ѝ любовъ бѣ създакъ за нея. Тя не знаеше, че таванътъ имаше цѣпнати-

ни, че мазилката се лющеше и че всичко дървено въ кжщурката бѣше съвсѣмъ изгнило; че всичко около нея бѣ извѣхтѣло, грозно и непривѣтливо; че нейния татко бѣ единъ прѣ-

гърбенъ бѣловласъ старецъ, и че господарътъ, комуто тѣ работѣха, бѣ суровъ и грубъ при-
тѣснителъ; — ахъ, съвсѣмъ не! тя си въображаваше кжщичката прѣкрасна, удобна и при-
брана, изпълнена съ благостта на единъ добъръ господаръ, единъ щедъръ покровителъ, живъ и смѣлъ, хубавъ и благороденъ търговецъ на игралки, олицетворяващъ въ себе си ангела на добротата.

Всичко това бѣ грѣшка на Калеба. Още когато неговата слѣпа дъщеря бѣ малко бебе, той толкова много я обичаше и жалѣше, че рѣши да промѣни лишеніето ѝ въ щастие и да направи живота ѝ колкото може по-честитъ. И тя бѣ щастлива. Тя виждаше, прѣзъ очитѣ на татка си, всичко около себе си въ цвѣтоветъ на небесната джга, и се стареше и изпитваше голѣма наслада да облече съ тѣхъ всичко.

Кжщичката имъ бѣ чудна. Стайката, въ която живѣха, имъ бѣше и работилница, а по-
личитѣ по нея бѣха украсени съ кжщички за кукли отъ разни величини и съ кукли сжщо, отъ най-дебеляната „холандка“ за единъ грошъ, до най-аристократическата восьчна хубость. Тамъ имаше сжщо голѣмо количество разноцвѣтни парцалчета — платѣнца, съ които слѣпата мома правѣше роклички на куклитѣ. Имаше цѣли редове и грамади Ноеви ковчези, рала и коне, цигулки, барабанчета и човѣчета съ малки дзилове, и всрѣдъ всичко това седѣше Берта, работяща грижливо върху една куклева рокличка, когато пѣкъ Калебъ, наведенъ

